پس از هک شدن حساب های شخصی چه باید کرد؟

بسیاری تصور می کنند هک سیستم های رایانه ای و سرقت اطلاعات تنها به شرکت ها و سرویس های بزرگ محدود می شود و اشخاص حقیقی نیاز مبرمی برای حفاظت از رایانه یا دستگاه های دیجتالی خود در مقابله با نفوذ هکرها احساس نمی کنند اما باید گفت در مواردی اشخاص حقیقی نسبت به شرکت های بزرگ، از هک سیستم های رایانه ای و حساب های خود آسیب بیشتری می بینند.

وجود یک حفره امنیتی در نرم افزارهای نصب شده روی رایانه یا تلفن همراه، وجود برنامه های Keylogger و انواع و اقسام روش های دیگر می تواند به نفوذ هکرها به حریم خصوصی کاربران و به خطر افتادن تمامی حساب های شخصی از جمله حساب های بانکی منتهی شود.

با رعایت تمام اصول امنیتی، احتمال نفوذ هکرها کمتر خواهد شد اما هرگز از بین نمی رود. از سوی دیگر، پروسه حفاظت از حساب های شخصی تنها به کاربران محدود نمی شود و تا به امروز بارها خبرهایی از افشا شدن اطلاعات و کلمه های عبور کاربران سرویس های بزرگ با هک

شدن سرورهای آنها شنیده ایم. با این وجود در صورت هک شدن حساب های شخصی چه باید کرد و راه های جلوگیری از تبعات آن چیست؟

واکنش سریع با استفاده از پست الکترونیکی

اگر برخی از حساب های اینترنتی شما هک شده و با تغییر کلمه عبور توسط هکر، امکان ورود به آنها وجود ندارد، امید خود را از دست ندهید؛ زیرا در صورت واکنش سریع احتمال بازگرداندن حساب های از دست رفته همچنان وجود دارد.

در هنگام ثبت نام در سرویس های اینترنتی، آدرس پست الکترونیکی خود را ثبت کرده اید و در صورتی که این آدرس از دسترس هکرها در آمان مانده باشد، می توان از آن برای بازگرداندن کلمه عبور استفاده کرد.

این اقدام نخستین گام در مقابله با نفوذ هکرها و بازیابی حساب های از دست رفته محسوب شده و توصیه می شود هر چه زودتر به استفاده از آن اقدام کنید.

در زمان ثبت نام سرویس های ایمیل نیز از شما درخواست می شود به شکل دلخواه آدرس دیگری را به عنوان پست الکترونیکی پشتیبانی معرفی کنید. همواره از این پیشنهاد برای مقابله با هک شدن ایمیل خود و بازیابی کلمه عبور در آینده، بهره بگیرید.

اسکن کامل رایانه

دومین گام، جلوگیری از دسترسی های بعدی و نفوذ مجدد هکرها به اطلاعات شخصی خواهد بود که برای انجام این کار ابتدا باید حرفه

امنیتی یا راه نفوذ هکرها را پیدا کنید. برای انجام این کار باید از یک نرم افزار آنتی ویروس و ضد بدافزار برای اسکن کامل رایانه یا تلفن همراه استفاده کنید.

در این مرحله باید از ضد بدافزار و آنتی ویروس هایی کمک بگیرید که مورد تایید کارشناسان بوده و از اعتبار و قدرت کافی در زمینه کاری خود برخوردار باشند. ورود یک تروجان یا نصب Keylogger روی رایانه می تواند به ثبت اطلاعات ورودی و ارسال آنها به هکرها منجر شود و آنتی ویروس های قدرتمند قادر به تشخیص بدافزارها و حذف آنها خواهند بود.

اطلاع از مسیر بدافزارها و ویروس های پیدا شده می تواند به یافتن ریشه آلودگی و رفع آن نیز کمک کند. یک فایل دانلود شده، داده های آپلود شده توسط سایت یا نرم افزارهای بی نام و نشان، همه به نوبه خود می توانند منشأ آلودگی و راه نفوذ هکرها باشند.

نفوذ هکرها به منبع اطلاعات

همان طور که گفته شد، نفوذ هکرها به حساب های شخصی افراد تنها به بی احتیاطی اشخاص حقیقی و کاربران اینترنت مربوط نمی شود. در مواردی هکرها به سرورهای سرویس های بزرگ نظیر یاهو یا جی میل نفوذ می کنند و حجم انبوهی از اطلاعات محرمانه و شخصی افراد را به سرقت می برند.

حتی اگر تمام نکات امنیتی را رعایت کنید، ممکن است سرویس مورد استفاده شما در ابعاد بزرگ مورد دستبرد هکرها قرار بگیرد و در این حالت هیچ کاری از دست کاربران معمولی برنخواهد آمد. برای اطلاع از این گونه اتفاقات باید روی اینترنت نام سرویس خود را با عبارت Password Leak جستجو کنید و با پیگیری اخبار مرتبط مطلع شوید آیا واقعا سرویس مورد استفاده شما با سرقت اطلاعات محرمانه توسط هکرها مواجه شده است یا خیر.

برای نمونه در جولای سال ۲۰۱۲ سرویس پست الکترونیکی یاهو، هک و میلیون ها کلمه عبور کاربران این سرویس جهانی در فضای اینترنت پخش شد. با این اتفاق سایر حساب های افراد مانند حساب فیس بوک یا توییتر آنها نیز با خطر مواجه شد و مقابله با این مشکل کاملا خارج از قدرت کاربران بود.

اوضاع زمانی بدتر می شود که از یک کلمه عبور یکسان برای تمامی حساب های خود استفاده کرده باشید و با فاش شدن آن، تمامی حساب های تان به راحتی در دسترس هکرها قرار بگیرند.
برای مقابله با این مشکل توصیه می شود از کلمه های عبور مختلف برای حساب های اینترنتی متفاوت خود بهره بگیرید و به منظور مقابله با فراموش کردن آنها از برنامه های مدیریت کلمه عبور استفاده کنید.
منبع: هفته نامه عصر ارتباط

آموزش غیر فعال کردن جلوه های تصویری در ویندوز ۱۰(برای

افزایش سرعت ویندوز)

ویندوز ۱۰ دارای جلوه های انیمیشنی است تا محیط کاربری زیباتری را برای کاربران ایجاد کند. اما این جلوه های گرافیکی و انیمیشنی ها ممکن است باعث ناراحتی بعضی کاربران حرفه ای شود که نیاز به سرعت عملکرد بالا در ویندوز دارند. چون این جلوه های تصویری بخشی از منابع سیستم را اشغال کرده و سرعت سیستم را کاهش میدهند.

در ادامه مطلب روش غیر فعال کردن جلوه های تصویری ویندوز ۱۰ را آموزش خواهیم داد.

ابتدا Settings ویندوز ۱۰ را از طریق منوی استارت باز کنید.

سپس قسمت Ease of Access را انتخاب کنید.

از بخش Other Options اهرم گزینه Play animations in Windows را به سمت چپ هدایت کنید تا وضعیت آن Off شود.

اکنون حالت انیمیشن برای کل ویندوز غیرفعال شده و تمامی پنجره ها و صفحه استارت به صورت ساده و بدون انیمیشن باز خواهد شد.

معرفی پردازنده نسل هفتم اینتل K 7700

مشخصات پردازنده جدید اینتل از نسل هفتم خانواده Core با معماری ریز پردازنده Kaby Lake منتشر شد. پردازنده چهار هسته ای Intel Core i7-7700 که مشخصات آن در بنچمارک SiSoft SANDRA منتشر شده، به هشت رشته مجازی مجهز است و در مجموعه پردازنده های سوکت LGA1151 اینتل دسته بندی می شود. پس از فروکش کردن تب و تاب پردازنده های Skylake و مادربرد های مجهز به چیپ ست سری ۱۰۰ اینتل، اکنون زمان معرفی پردازنده جدید فرا رسیده تا کاربرانی که در سال ۲۰۱۶ قصد خریداری یک کامپیوتر شخصی قدرتمند را دارند، از پردانده جدید اینتل استفاده کنند.

پردازنده چهار هسته ای Core i7-7700 با فرکانس پایه ۳.۶ گیگاهرتز فعالیت می کند که با استفاده از فناوری Turbo Boost به ۴.۲ گیگاهرتز افزایش خواهد یافت. در مقایسه با فرکانس پایه و توربو بوست در پردازنده Core i7-6700، افزایش ۲۰۰ مگاهرتزی در هر دو

بخش مشاهده می شود. هشت مگابایت حافظه نهان سطح سوم (L3 Cache) و ۲۵۶ کیلوبایت حافظه نهان سطح دوم به ازای هر هسته (L2 Cache Per Core) برای افزایش قدرت پردازشی در نظر گرفته شده است.

فناوری ساخت در معماری ریز پردازنده Kaby Lake از نوع ۱۴ نانومتری است و در مقایسه با پردازنده های Skylake، تلاش بیشتری برای بهینه سازی توان مصرفی صورت گرفته است. پردازنده Core i7-7700 با مادربرد های مجهز به چیپ ست سری ۱۰۰ اینتل که هم اکنون در بازار موجود هستند، سازگاری کامل دارد و مادربرد های مجهز به چیپ ست سری ۲۰۰ اینتل که در آینده نزدیک معرفی می شوند، سازگاری کامل با پردازنده Core i7-7700 را دارند.

منبع:رایان صبا

مایکروسافت نصب ویندوز ۱۰ و حذف نرم افزارهای پیش فرض را آسان می کند

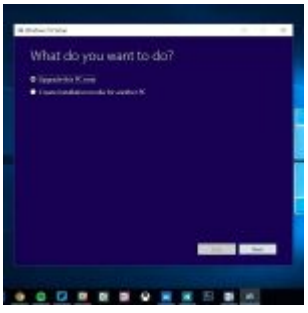

مایکروسافت در حال تست یک ابزار تازه برای نصب آسان تر ویندوز ۱۰ روی رایانه های رومیزی است. در شرایطی که نسخه جدید ویندوز امکان "reset" یک رایانه و بازگرداندن آن به تنظیمات اولیه را در اختیار کاربران قرار می دهد، ابزار جدید می تواند تمام نرم افزارهای اضافه ای که تولیدکننده کامپیوتر روی آن نصب کرده را حذف و یک نسخه تمیز از ویندوز ۱۰ را دوباره نصب نماید.

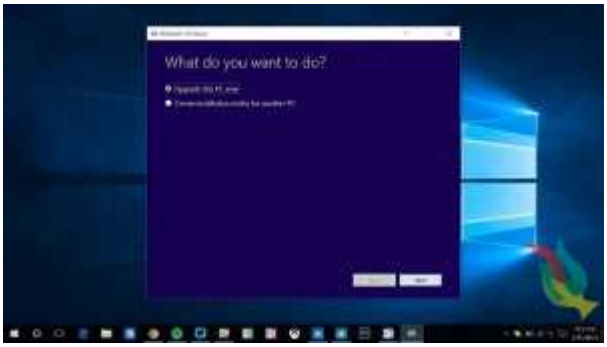

بیشترین کاربرد ابزار جدید برای رایانه های تازه خریداری شده است که شما می توانید با استفاده از آن از دست تمام نرم افزارهای پیش فرض کارخانه ای خلاص شوید.

این ابزار فعلاً تنها در اختیار کاربران عضو ویندوز اینسایدر قرار دارد، اما گمان می رود که فاصله زیادی تا عرضه عمومی آن نداشته باشیم. به طور قطع کاربران بسیاری از این امکان جدید استقبال می کنند، به خصوص که فاصله چندانی با عرضه آپدیت بزرگ سالیانه ویندوز ۱۰ در تابستان نداریم.

علاوه بر ابزار مذکور، مایکروسافت در حال ایجاد تغییراتی در ویندوز ۱۰ موبایل است؛ قابلیت Kids Corner به دلیل عدم استقبال کاربران حذف خواهد شد، اما در عوض ویژگی Apps Corner حفظ می گردد تا کاربران همچنان بتوانند پروفایل های محدود شده ای را برای دسترسی از پیش تعیین شده به برخی نرم افزارها ایجاد نمایند. لازم است اضافه نماییم که این شخصی سازی شامل «صفحه استارت» نیز خواهد شد.

منبع:رایان صبا

تفاوت بین روش‌های رمزنگاری WEP، WPA و WPA2 در شبکه‌های بی سیم

امروزه با گسترش استفاده از اینترنت برای انجام فعالیت‌های خانگی و اداری و همچنین گسترش نفوذ تلفن‌های هوشمند در میان کاربران، مودم‌های بی سیم جز جدایی ناپذیر بسیاری از منازل و دفاتر در کشور شده‌اند. یکی از اولین مواردی که باید پس از نصب مودم‌های بی سیم به آنها توجه کرد، رمزگذاری روی آنها به منظور جلوگیری از سوء استفاده از سرویس اینترنت توسط کاربران ناخواسته است؛ اما حتی اگر شما به اهمیت استفاده از رمز روی مودم هم واقف باشید باز هم ممکن است بررسی تفاوت بین روش‌های مختلف رمزنگاری برایتان پیچیده بوده و خارج از حوصله شما باشد. در هر صورت به احتمال بسیار زیاد حتی اگر این تفاوت‌ها را هم ندانید با اسامی مخفی نظیر WEP، WPA و WPA2 آشنا هستید؛ اما هر کدام از این موارد به چه معنی هستند و کدام یک امنیت بیشتری را برای شبکه شما فراهم می‌کنند؟

تفاوت‌های واقعی یا ظاهری؟

اگر دستگاه مودم را از فروشنده ای با حوصله خریداری کرده باشید یا اینکه در مراحل نصب آن از افراد با تجربه کمک گرفته باشید حتما از آنها شنیده‌اید که اولین کار پس از روشن کردن مودم و در حال راه اندازی آن، در نظر گرفتن یک رمز عبور است. برای دانستن اهمیت رمزگذاری کافی است شرایطی را در نظر بگیرید که شخصی به صورت غیر قانونی به شبکه شما دسترسی پیدا کرده و به وسیله آن، فعالیت مجرمانه ای را انجام می‌دهد. اگر بتوان این جرم را رهگیری کرد، پلیس مستقیما به منزل یا محل کار شما راهنمایی خواهد شد؛ در حالی که روح شما از اتفاقاتی که افتاده بی اطلاع است. فرضا که تصمیم بگیرید روی شبکه رمز هم بگذارید؛ اما واقعا یک اسم مخفف در کنار این رمز عبور چه تفاوتی می‌تواند ایجاد کند؟ باید بدانید روش‌های مختلف رمزنگاری در واقع سطوح و کارکردهای بسیار متفاوتی با یکدیگر دارند. در درجه اول، با گسترش دسترسی افراد مختلف به شبکه اینترنت، استانداردهای قدیمی به تدریج کاربری خود را از دست داده و در معرض خطر بیشتری قرار می‌گیرند. دانستن تفاوت بین پروتکل‌های مختلف و به کار گیری کاربردی‌ترین و پیشرفته‌ترین آنها بدون شک فرآیندی کلیدی در حفظ اطلاعات شخصی و پشتیبانی از شبکه شما به حساب می‌آید. از اواخر دهه ۹۰ میلادی، الگوریتم‌های امنیتی WiFi شاهد پیشرفت‌های چشمگیر و به روز رسانی‌های گسترده ای بوده‌اند که تقریبا تمامی آنها در ارتباط با کنار گذاشتن الگوریتم‌های قدیمی و بازنگری در راهبردهای امنیتی برای دسترسی به الگوریتم‌های پیشرفته تر و جدیدتر بوده‌اند. به همین دلیل بهترین راه برای شناخت روش‌های رمزنگاری گوناگون، بررسی تاریخچه آنهاست.

Wired Equivalent Privacy – WEP

WEP یا «امنیت مشابه با شبکه‌های با سیم» پر استفاده ترین الگوریتم امنیتی در جهان به شمار می‌رود. دلیل چنین اتفاقی قابلیت Backward Compatibility (سازگاری با شرایط قدیمی تر) و البته این نکته است که WEP اولین گزینه در فهرست روبه روی کاربران برای برقراری یک رمز است. اولین بار در سپتامبر سال ۱۹۹۹ بود که WEP به عنوان یک استاندارد امنیتی WiFi شناخته شد. اولین نسخه‌های WEP حتی در دهه ۹۰ هم آنقدرها قدرتمند نبودند، زیرا محدودیت‌های ایالات متحده روی صادرات تکنولوژی‌های مختلف رمزنگاری باعث شده بود تولید کنندگان محصولات خود را تنها به رمزگذاری‌های ۶۴ بیتی محدود کنند.

پس از کنار گذاشتن این محدودیت‌ها، رمزگذاری به ۱۲۸ بیتی ارتقا پیدا کرد و در حال حاضر هم با وجود معرفی رمزگذاری WEP به صورت ۲۵۶ بیتی، باز هم مدل ۱۲۸ بیتی است که بیشترین استفاده را در بین کاربران دارد. رمزی که در حالت ۶۴ بیتی انتخاب می‌کنید، می‌تواند ۵ کاراکتر ASCII (کد استاندارد آمریکا برای تبادل اطلاعات یا آن طور که در زبان فارسی گفته می‌شود؛ اَسکی) یا ۱۰ کاراکتر هگزادسیمال (hex یا دستگاه اعداد پایه ۱۶) باشد، همچنین رمز ۱۲۸ بیتی نیز ۱۳ کاراکتر ASCII یا ۲۶ کاراکتر هگزادسیمال است. با اینکه WEP یک روش رمزگذاری به حساب می‌آید، اما شکستن آن به اندازه ای راحت است که در واقع یک شبکه با رمز WEP تفاوت خاصی با یک شبکه باز ندارد. باوجود باز نگری در این الگوریتم و معرفی حالت ۲۵۶ بیتی، نقص‌ها و ایرادات متعددی در استاندارد WEP کشف شد و بعد تر نیز با افزایش قدرت محاسباتی رایانه‌ها، عبور کردن از WEP آسان تر از قبل شد. در سال ۲۰۰۵ بود که FBI برای آگاه سازی کاربران از ضعف‌های WEP نمایشی عمومی برگزار کرد که در آن به کمک نرم افزارهای رایگان، تنها در عرض کمتر از یک دقیقه رمزهای WEP شکسته می‌شد. در حال حاضر نیز با وجود بهبودهای صورت گرفته، باز هم WEP به شدت آسیب پذیر بوده و به همین دلیل در سال ۲۰۰۴ این روش بازنشسته اعلام شد.

WiFi Protected Access – WPA

دسترسی حفاظت شده به WiFi یا همان WPA یک سال پیش از بازنشستگی WEP و برای جایگزینی آن ارائه شد. پر کاربردترین ساختار استفاده از WPA را می توان WPA-PSK نامید که توسط آن می توان بین ۸ تا ۶۳ کاراکتر ASCII را به عنوان رمز در نظر گرفت. کلیدهای استفاده شده توسط WPA به صورت ۲۵۶ بیتی بوده که پیشرفت چشمگیری نسبت به حالت‌های ۶۴ و ۱۲۸ بیتی WEP به حساب می‌آیند. برخی از مهم‌ترین تغییرات صورت گرفته توسط WPA عبارتند از بررسی یکپارچگی پیام برای مشخص کردن اینکه آیا مهاجمی توانسته بسته‌های اطلاعاتی رد و بدل شده بین access point و client را تصاحب کند یا خیر و پروتکل یکپارچگی کلیدهای موقت (TKIP). البته بعدتر TKIP با استاندارد رمزنگاری پیشرفته یا AES جایگزین شد. با وجود اینکه WPA برای راحت کردن خیال کاربران و خلاص شدن از WEP طراحی شده بود، اما به دلیل اینکه به وسیله به‌روزرسانی‌های firmware روی دستگاه‌های دارای WEP ارائه می‌شد، باید عناصر مشخصی از آن را تغییر می‌داد که همین موارد در نهایت باعث آسیب پذیری آن می‌شدند. پس از مدتی WPA هم به سرنوشت WEP دچار شد و نمایشی عمومی برای

اثبات آسیب پذیری آن اجرا شد.

WiFi Protected Access II – WPA2

در سال ۲۰۰۶ بود که WPA با WPA2 جایگزین شد. یکی از بزرگ ترین تغییرات صورت گرفته در این جایگزینی، استفاده اجباری از الگوریتم‌های AES و همچنین معرفی CCMP (حالت ضد رمز به همراه پروتکل کد اعتبارسنجی پیام تغییر بلوک) به عنوان جایگزینی برای TKIP بود. در حال حاضر استفاده از WPA2 برای کاربران خانگی تقریبا بدون نقطه ضعف بزرگ بوده و عمده نگرانی‌های پیرامون آن به امنیت بخش‌های تجاری مربوط می‌شود. متاسفانه بزرگ ترین نگرانی‌های موجود در WPA همچنان در WPA2 هم حاضرند و با وجود اینکه شکستن دیوار ایجاد شده توسط WPA2 به زمانی بین ۲ تا ۱۲ ساعت کار مداوم در یک رایانه حرفه ای نیاز دارد، اما باز هم ضرورت بازنگری و برطرف کردن حفره‌های امنیتی در آن احساس می‌شود.

کدام را انتخاب کنیم؟

حالا که با اسامی مختلف این روش‌های رمزگذاری آشنا شدیم باید به این پرسش پاسخ دهیم که در یک شبکه خانگی باید از کدام یک از آنها استفاده کرد؟ اگر بخواهیم خیلی ساده به این سوال پاسخ دهیم، می توان روش‌های رمزگذاری را بر حسب میزان نفوذناپذیری آنها به این صورت در نظر گرفت: قوی‌ترین و امن‌ترین حالت در شبکه‌های خانگی توسط WPA2+AES حاصل خواهد شد. پس از آن به ترتیب می توان WPA+AES، سپس WPA+TKIP/AES، بعد از آن WPA+TKIP، پس از آن WEP و در نهایت شبکه باز و بدون رمزگذاری را نام برد. البته برای استفاده از این روش‌ها باید یک نکته را در نظر داشت و آن، پشتیبانی تجهیزات شبکه شما از روش‌های مختلف رمزگذاری است. برای مثال اگر از یک مودم قدیمی استفاده می‌کنید ممکن است شرایط به کار گرفتن روش‌های WPA یا WPA2 در آن موجود نباشد و به همین دلیل مجبور شوید از تنظیمات نا امن WEP استفاده کنید. به همین دلیل اگر از این نوع مودم‌ها استفاده می‌کنید حتما به‌روزرسانی‌های امنیتی آن را در وب سایت تولید کننده دنبال کنید و همچنین پیش از خرید یک مودم جدید مطمئن شوید دستگاهی که انتخاب می‌کنید قابلیت به کار گیری روش‌های رمزگذاری جدید را دارد.

منبع:سخت افزار مگ

SSD چیست و چگونه کار می‌کند؟ (قسمت اول)

SSDها نوع نسبتا جدید و بسیار سریعی از حافظه هستند که نسبت به هارد دیسک‌ها دارای سرعت و امنیت انتقال داده‌ی بالاتری هستند. اما این حافظه‌ها معایبی از جمله قیمت بالا و کند شدن به مرور زمان دارند. با ما باشید تا با هم به بررسی نحوه‌ی عملکرد این حافظه‌ها بپردازیم.

درایوهای حالت جامد نوعی از حافظه‌ی سریع و قابل‌حمل بوده که در پی تصاحب جایگاه هارد دیسک‌ها هستند. این حافظه‌ها انواع مختلفی دارند که همگی بر پایه سلول فلش ناند هستند. همیشه شاهد بحث و گفتگو بین دوستداران تکنولوژی در مورد مزایا و معایب انواع ساختارهای NAND از جمله NAND مسطح در مقابل NAND عمودی یا MLC یا سلول چند لایه(Multi Level Cell) در مقابل TLC یا سلول سه لایه(Triple Level Cell) بوده‌ایم. برای آشنایی بیشتر با SSDها، چند سوال در مورد حافظه‌های ذخیره سازی می‌پرسیم و سپس به تک تک آنها جواب می‌دهیم. SSDها با حافظه‌های مبتنی بر دیسک چرخان متفاوت هستند. بنابراین پیش از آشنا شدن با SSD ها، لازم است که ابتدا با هارد دیسک‌ها آشنا شویم.

هارد دیسک چیست و چگونه کار می‌کند؟

یک هارد دیسک(Hard Disc Drive)، اطلاعات را بر روی دیسک‌های مغناطیسی چرخان ذخیره می‌کند. این دیسک‌های مغناطیسی را پلاتر (Platter) می‌نامند. در درون هر هارد دیسک یک بازوی فعال‌کننده نیز وجود دارد که سرهای مخصوص خواندن و نوشتن اطلاعات بر روی آن سوار هستند تا به همه‌جای دیسک دسترسی داشته باشند. بازوی مورد نظر، هنگام نیاز به خواندن یا نوشتن اطلاعات، این سرهای مخصوص خواندن و نوشتن را در مکان مناسب بر روی دیسک مغناطیسی قرار می‌دهد تا اطلاعات خوانده یا نوشته شوند.

از آنجا که برای خواندن یا نوشتن اطلاعات یا اجرای یک برنامه‌ی خاص، سرهای درایو باید اطلاعات را از روی دیسک استخراج کرده یا روی آن بنویسند، و از آنجا که این دیسک دائم در حال چرخش است، مدت زمانی طول می‌کشد تا سرها دقیقا بر روی نقطه‌ی مورد نظر قرار گرفته و عملیات استخراج یا نوشتن داده را آغاز کنند. ممکن است که برای استخراج داده، نیاز باشد که اطلاعات از چندین جای مختلف دیسک خوانده شوند. در این صورت دیسک باید چندین بار چرخیده و هربار یکی از نقاط مورد نظر را در مقابل سرهای مخصوص قرار دهد تا اطلاعات خوانده یا نوشته شوند. اگر درایوی در حالت خواب (Sleep) یا حالت انرژی کم (Low Power Mode) باشد، از آغاز به حرکت آن تا رسیدنش به حداکثر سرعت برای انتقال داده، چند ثانیه طول می‌کشد.

از ابتدا معلوم بود که هارد دیسک‌ها توانایی آن را ندارند که با سرعت پردازنده‌ها کار کرده و پا به پای آن‌ها جلو بیایند. تاخیر در هارد دیسک‌ها با میلی ثانیه سنجیده می‌شود؛ در حالی که در پردازنده‌ها، تاخیر در حد چند نانو ثانیه است. بنابراین تاخیر هارد دیسک‌ها چند میلیون برابر پردازنده‌ها است! برای یک هارد معمولی حدود ۱۰ الی ۱۵ میلی ثانیه زمان نیاز است تا اطلاعات را بر روی دیسک یافته و شروع به خواندن آن‌ها کند. با این حال صنعت هارد دیسک تمام تلاش خود را کرده است تا سرعت این محصولات را بالا ببرد. از جمله این تلاش‌ها می‌توان به کاهش اندازه‌ی پلاترها، افزایش سرعت گرداننده‌ی دیسک و استفاده از حافظه‌ی کش(Cache) بر روی دیسک اشاره کرد. با وجود این تلاش‌ها، سریع‌ترین هارد دیسک‌های قابل استفاده برای کاربران عادی در جهان، خانواده‌ی هاردهای VelociRapors شرکت وسترن دیجیتال هستند که دارای سرعت چرخش ۱۰,۰۰۰ دور بر دقیقه هستند. هارد دیسک‌هایی نیز وجود دارند که سرعت چرخش ۱۵,۰۰۰ دور بر دقیقه دارند، اما برای کاربران عادی قابل استفاده نیستند. مشکل هارد دیسک‌ها این است که حتی سریع‌ترین نمونه‌های آنها در جهان نیز سرعتشان در مقایسه با پردازنده‌ها آن قدر کم است که حتی قابل درصد دهی هم نیست!

SSD ها چگونه کار می‌کنند؟

هنری فورد، پس از فروختن صدها هزار اتومبیل در آمریکا، در جواب سوال فردی که از او علت وارد شدنش به عرصه‌ی اتومبیل سازی را

پرسید گفت: «اگر از مردم می‌پرسیدم که چه چیزی می‌خواهند، آن‌ها جواب می‌دادند: اسب‌های سریع‌تر!»

حال پس از گذشت ۱۰۰ سال انسان‌های امروزی هم به سریع‌ترین منتقل کننده‌ها احتیاج دارند. البته منتقل‌کننده‌ی داده‌ها و اطلاعات، نه افراد!

SSD یا درایو حالت جامد(Solid State Drive) را به این دلیل با این نام می شناسند که بر خلاف هارد دیسک‌ها، ساز و کار آن مبتنی بر چرخش اجسام و حرکت اجرای داخلیش نیست. در SSDها، اطلاعات به جای دیسک چرخان، در دریایی از فلش ناند ذخیره می‌شوند. ناند خود از اجزایی ساخته شده است که ترانزیستورهای گیت شناور نامیده می‌شوند. بر خلاف ترانزیستورهای استفاه شده در ساخت DRAM یا رم پویا (Dynamic Random Access Memory) که باید هر ثانیه چندین بار رفرش شوند، فلش ناند به گونه‌ای طراحی شده است که حتی اگر منبع انرژی در دسترسش نباشد باز هم بتواند حالت شارژ یا دشارژ خود را حفظ کند. همین امر موجب شده است که ناند را در دسته‌ی حافظه‌های غیر فرار دسته‌بندی کنند.

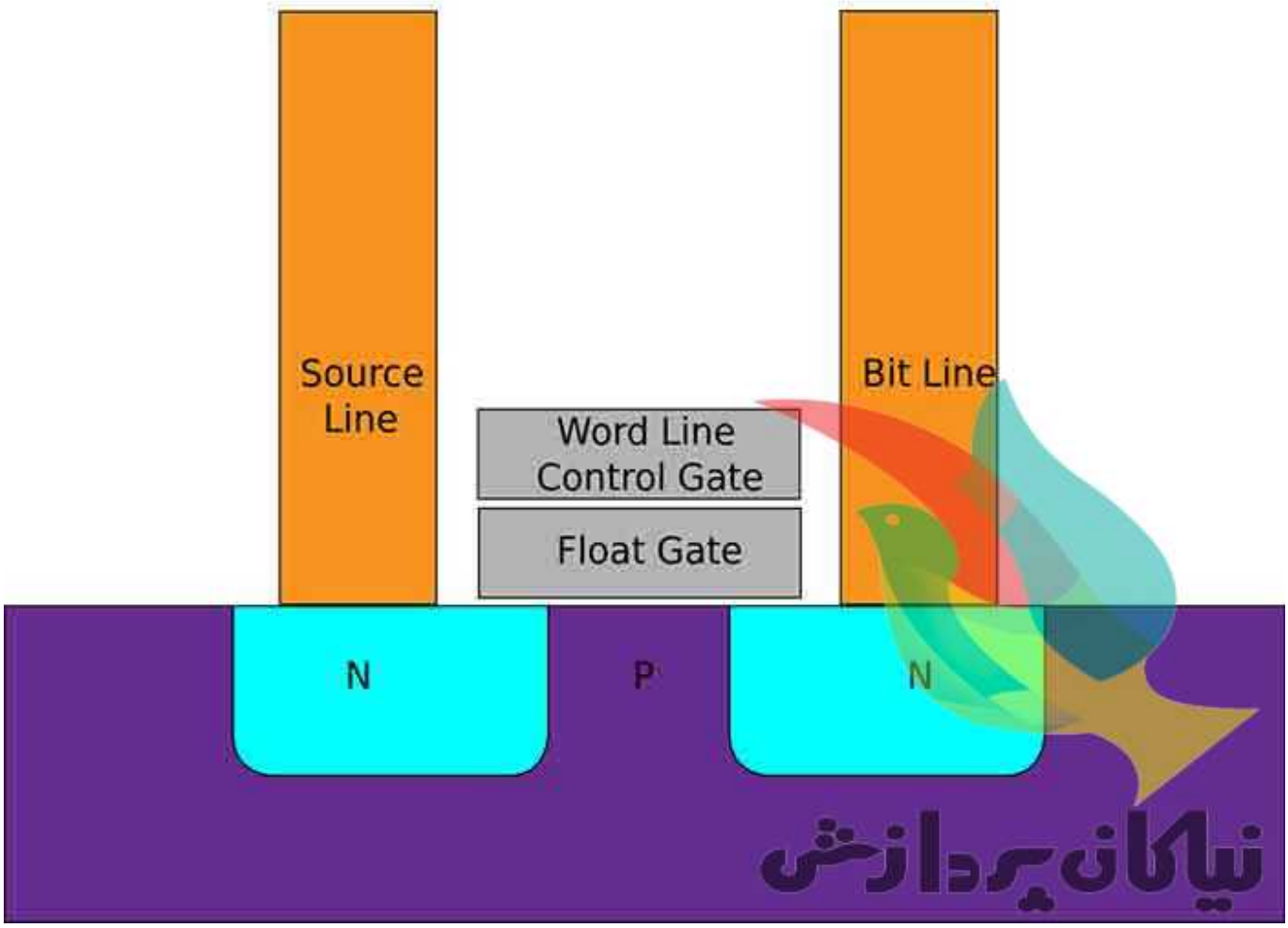

شکل بالا، طرح ساده‌ای از یک سلول فلش را نشان می‌دهد. الکترون‌ها در گیت شناور ذخیره شده و کنترلر فلش با خواندن مقادیر صفر و یک که به ترتیب به معنی شارژ و دشارژ بودن سلول است وضعیت آن را تعیین می‌کند. صفر و یک اینجا با ذهنیت قبلی ما از این دو عدد متفاوت هستند. در فلش ناند، صفر به معنای آن است که داده در سلول ذخیره شده است و یک بدین معناست که سلول خالی است. فلش ناند در یک شبکه‌ی توری مانند و مشبک به صورت منظم چیده می‌شود. به هرکدام از لایه‌هایی که شبکه را می‌سازند، صفحه (Page) و به کل این شبکه توری مانند، بلوک می‌گویند. اندازه‌های متداول برای صفحات عبارت است از ۲۰۰۰، ۴۰۰۰، ۸۰۰۰ و ۱۶۰۰۰ سلول. در هر بلوک نیز ۱۲۸ یا ۲۵۶ صفحه قرار دارد. پس با این حساب، گنجایش هر بلوک حداقل ۲۵۶ کیلوبایت و حداکثر ۴ مگابایت است. یکی از مزایای SSDها، سرعت بسیار بالاتر آن‌ها نسبت به هارد دیسک‌ها است. از آنجا که در درون SSDها هیچ‌گونه قطعه‌ی متحرکی وجود ندارد، تاخیر کمتر بوده و سرعت انتقال داده

بالاتر می‌رود. جدول زیر، میزان تاخیر دسترسی را در انواع حافظه‌های معمول بر حسب میکروثانیه نشان می‌دهد.

	SLC	MLC	TLC	HDD	RAM
P/E cycles	100k	10k	5k	*	*
Bits per cell	1	2	3	*	*
Seek latency (µs)	*	*	*	9000	*
Read latency (µs)	25	50	100	2000-7000	0.04-0.1
Write latency (µs)	250	900	1500	2000-7000	0.04-0.1
Erase latency (µs)	1500	3000	5000	*	*
Notes	* metric is not applicable for that type of memory				
Sources	P/E cycles [20] SLC/MLC latencies [1] TLC latencies [23] Hard disk drive latencies [18, 19, 25] RAM latencies [30, 52] L1 and L2 cache latencies [52]				

نیکان پردازش

NAND از نظر سرعت اصلا قابل مقایسه با حافظه‌های رم نیست؛ اما در مقایسه با هارد دیسک‌ها بسیار سریع‌تر است. حتی با وجود آن که سرعت نوشتن حافظه‌های NAND در مقایسه با سرعت خواندنشان کمتر است، باز هم در این زمینه بسیار سریع‌تر از هارد دیسک‌ها هستند. دو نکته در مورد شکل بالا وجود دارد. اول اینکه با کمی دقت می‌توان فهمید که هرچه تعداد بیت‌ها در سلول فلش بالاتر می رود، تاخیر در آن به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش می یابد. تاثیر این کند شدن بر روی نوشتن، بیشتر از خواندن است. مثلا تاخیر خواندن در سلول سه لایه (TLC) نسبت به سلول تک لایه (SLC) حدودا ۴ برابر است؛ اما تاخیر نوشتن

در سلول سه لایه، ۶ برابر تاخیر نوشتن در سلول تک لایه است. با افزایش تعداد بیت‌ها در هر سلول فلش، تاخیر در پاک کردن داده‌ها هم همانند نوشتن و خواندن بسیار بیشتر می‌شود. اگر تعداد بیت‌ها n برابر شود، لزوما تاخیر هم n برابر نمی‌شود؛ بلکه بیشتر از n برابر می‌شود. مثلا اگر به سلول سه لایه نگاه کنیم می‌بینیم که دو برابر سلول دولایه تاخیر دارد؛ در حالی که تعداد بیت‌های آن تنها ۵۰ درصد بیشتر از تعداد بیت‌های سلول دولایه است.

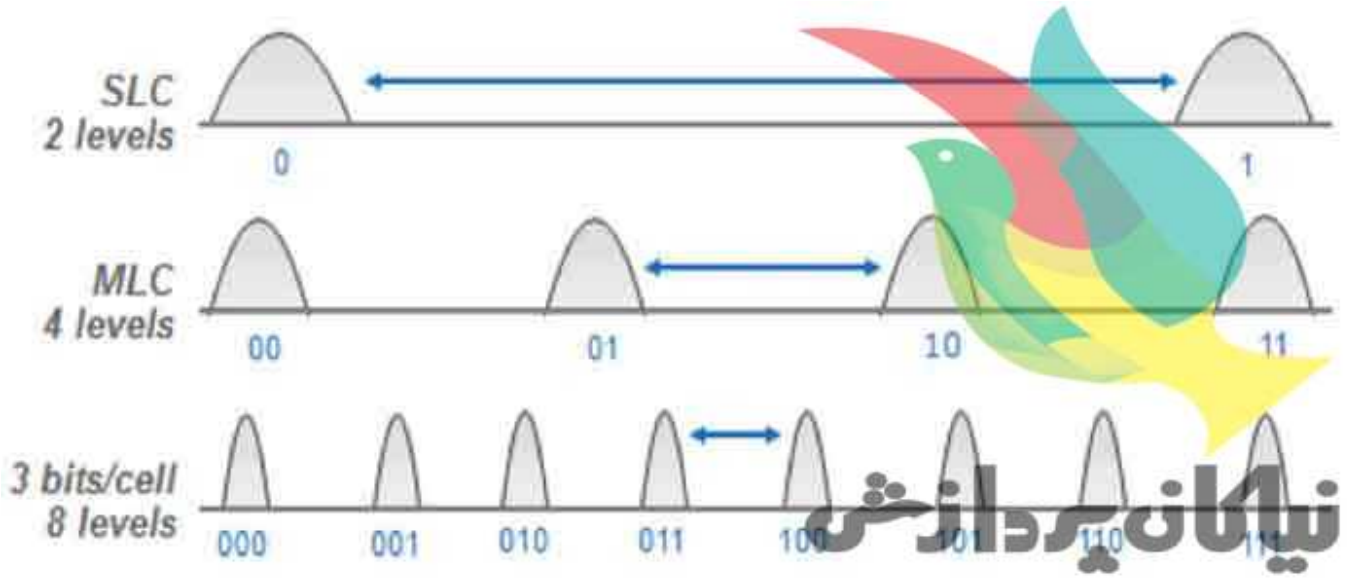

دلیل کندتر بودن سلول سه لایه نسبت به سلول‌های دو لایه و تک لایه، نحوه‌ی حرکت اطلاعات در بیرون و داخل سلول است. در سلول تک لایه، تنها اطلاعاتی که کنترلر نیاز دارد این است که بداند بیت متناظر با وضعیت سلول، صفر است یا یک. در سلول دو لایه، به دلیل وجود دو بیت، چهار حالت مختلف ارزش را داریم: ۰۰، ۰۱، ۱۰ و ۱۱. سلول سه لایه نیز می‌تواند هشت ارزش مختلف داشته باشد. برای خواندن ارزش سلول از بیرون، کنترلر حافظه باید ولتاژ بسیار دقیق و حساب شده‌ای را به درون سلول یک لایه یا گروه دو یا سه‌تایی سلول‌ها بفرستد تا با گرفتن فیدبک بتواند تعیین کند که کدام سلول شارژ شده و کدام یک شارژ نشده است.

خواندن، نوشتن و پاکسازی داده در SSDها چگونه انجام می‌شود؟

یکی از مشکلات SSDها این است که اگرچه می‌توانند اطلاعات را با سرعتی بسیار بالا در درایوهای خالی بنویسند، اما در صورت نوشتن

مقادیر زیادی از اطلاعات، به مرور زمان دچار کندی می‌شوند. دلیل این کندی به یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد SSDها بر می گردد. SSDها می‌توانند داده را از یک صفحه بخوانند یا در یک صفحه بنویسند. اما اگر نیاز به پاک کردن اطلاعات یک سلول باشد، نمی‌توانند تنها اطلاعات آن سلول یا حتی آن صفحه را پاک کنند؛ بلکه تمام اطلاعات موجود در آن بلوک را حذف می‌کنند. زیرا فرض را بر خالی بودن صفحات مجاور می‌گذارند. دلیل این انتخاب این است که برای پاک کردن اطلاعات از روی صفحات فلش ناند، ولتاژ زیادی لازم است و اگر به صورت نظری بتوان اطلاعات یک صفحه را پاک کرد، ولتاژ بالای اعمال شده در آن، صفحات مجاور را نیز تحت‌تاثیر قرار داده و اطلاعات ذخیره شده در آنها بر اثر این ولتاژ بالا دستکاری و غیر قابل استفاده می‌شوند. بنابراین بهترین راه این است که داده‌ها را به صورت بلوکی حذف کنیم تا این مشکل برطرف شود. اما SSDها برای بازنویسی اطلاعات در یک صفحه چگونه عمل می‌کنند؟ SSDها این کار را در سه مرحله انجام می‌دهند:

- مرحله‌ی اول، کپی کردن تمام اطلاعات بلوکی است که صفحه‌ی مورد نظر ما در آن واقع شده است
- مرحله‌ی دوم، پاک کردن تمام اطلاعات داخل بلوک است
- مرحله‌ی سوم هم «نوشتن اطلاعات کپی شده + اطلاعات مورد نظر ما» در بلوک و صفحه‌ی مورد نظر است.

بدین ترتیب بدون کوچکترین تغییری در دیگر اطلاعات بلوک، توانسته‌ایم اطلاعات یک صفحه را به روز کنیم. اگر درایو پر باشد و هیچ صفحه‌ی خالی در دسترس نباشد، SSD باید ابتدا به دنبال بلوک‌هایی بگردد که قبلا آنها را به عنوان بلوک حذف شده علامت‌گذاری کرده، اما اطلاعات داخلشان را حذف نکرده است. پس از یافتن این بلوک‌ها، آن‌ها را پاک کرده و سپس اطلاعات را در صفحه مورد نظر که حالا خالی است بنویسد. دلیل کند شدن SSDها پس از گذشت زمان نیز همین است. یک درایو SSD تقریبا خالی، دارای بلوک‌های خالی بسیار زیادی است که می‌تواند اطلاعات را در آنها بنویسد. به همین دلیل سرعت خیلی زیادی دارد. اما یک SSD تقریبا پر، به احتمال بسیار زیاد باید برای نوشتن اطلاعات، چندین بار چرخه‌ی نوشتن و پاک‌کردن (program/erase cycle) بالا را طی کند و به همین دلیل سرعتش پایین می‌آید. استفاده از آخرین مگابایت‌های باقی‌مانده‌ی یک SSD واقعا آزار دهنده است.

اگر تاکنون از SSD استفاده کرده‌اید، به احتمال زیاد عبارت

جمع‌آوری زباله(Garbage Collection) را هم شنیده‌اید. جمع آوری زباله، یک پردازش در پس‌زمینه است که با انجام یک سری پردازش‌های خاص در پس زمینه، به درایو مورد نظر اجازه می‌دهد که از کاهش بیش از حد سرعت در اثر اجرای مداوم چرخه‌ی نوشتن و پاکسازی جلوگیری کند. تصویر زیر به درک بهتر این عملکرد کمک می‌کند.

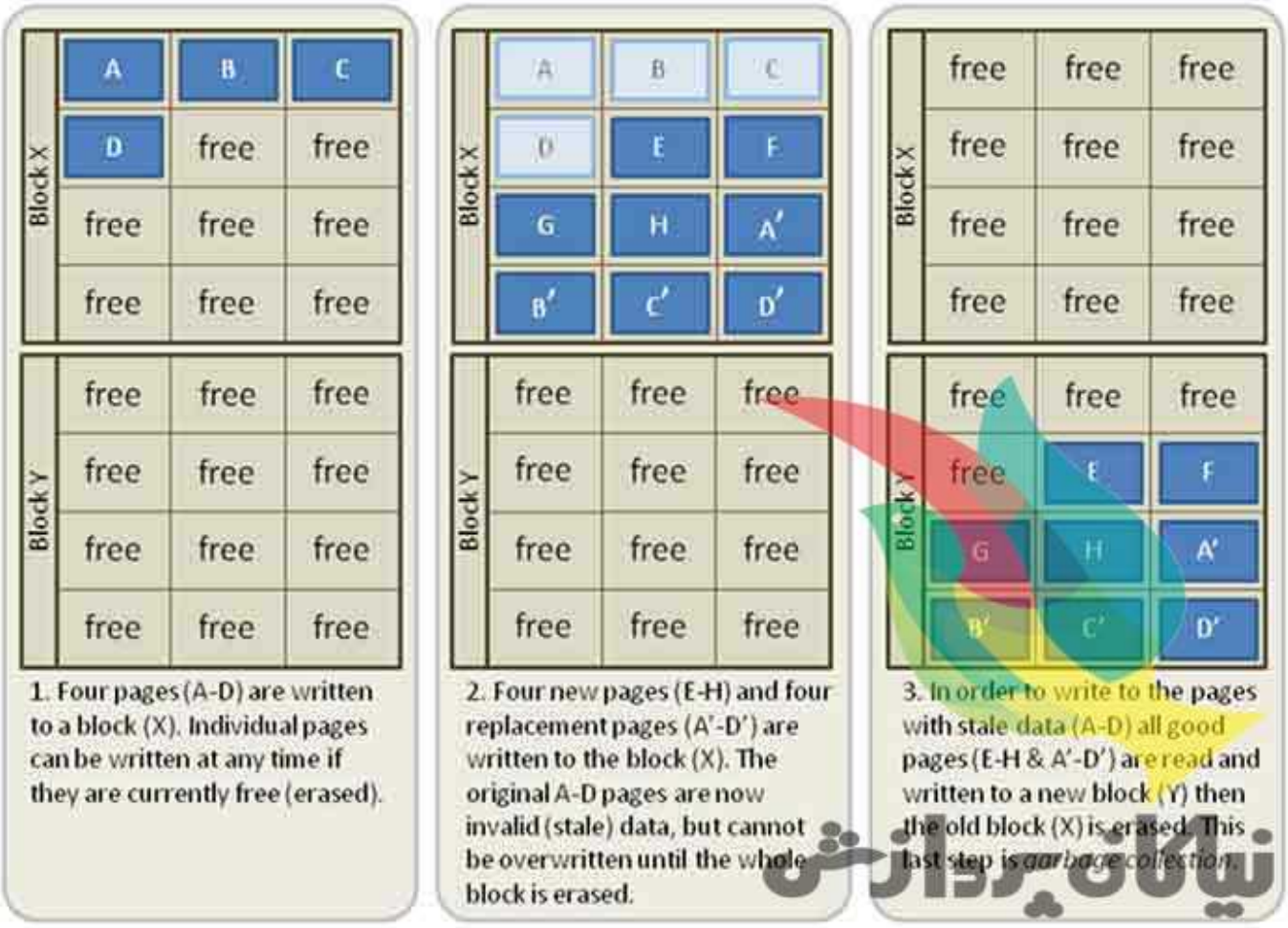

در مورد عکس بالا این نکته را هم مد نظر داشته باشید که این درایو، از این واقعیت بهره گرفته است که با نوشتن ارزش جدید برای چهار بلوک ‘A، ’B، ’C، و ‘D می‌تواند با سرعت بسیار بالایی اقدام به نوشتن اطلاعات در صفحات خالی کند. این درایو همچنین دو بلوک جدید با نام‌های E و H را نیز نوشته است. بلوک‌های A، B، C و D بلوک‌های کهنه محسوب می‌شوند. یعنی اطلاعات موجود در آنها به عنوان اطلاعات تاریخ مصرف گذشته علامت‌گذاری شده‌اند. هنگامی که درایو مشغول خواندن یا نوشتن اطلاعات نبوده و در حال استراحت باشد، به طور اتوماتیک اطلاعات موجود در صفحات تازه را به یک بلوک جدید منتقل کرده و بلوک یا بلوک‌های قدیمی را پاک می‌کند تا فضای خالی برای اطلاعات جدید آینده ایجاد شود. این بدان معنا است که دفعه‌ی بعدی که SSD نیاز به نوشتن اطلاعات پیدا کند، می‌تواند به جای

اجرای چندین باره چرخه‌ی نوشتن و پاکسازی، اطلاعات را مستقیما در بلوک ایکس که اکنون خالی شده است بنویسد.

منبع:زومیت

مایکروسافت QR کد را به صفحه آبی مرگ ویندوز ۱۰ اضافه می‌کند

به نظر می‌رسد مایکروسافت قصد دارد با ارائه‌ی بروزرسانی سالانه‌ی خود، تغییرات زیادی را در جهت بهتر شدن ویندوز ۱۰ اعمال کند. به همین منظور قرار است کدهای QR به صفحه‌ی آبی مرگ ویندوز ۱۰ اضافه شود.

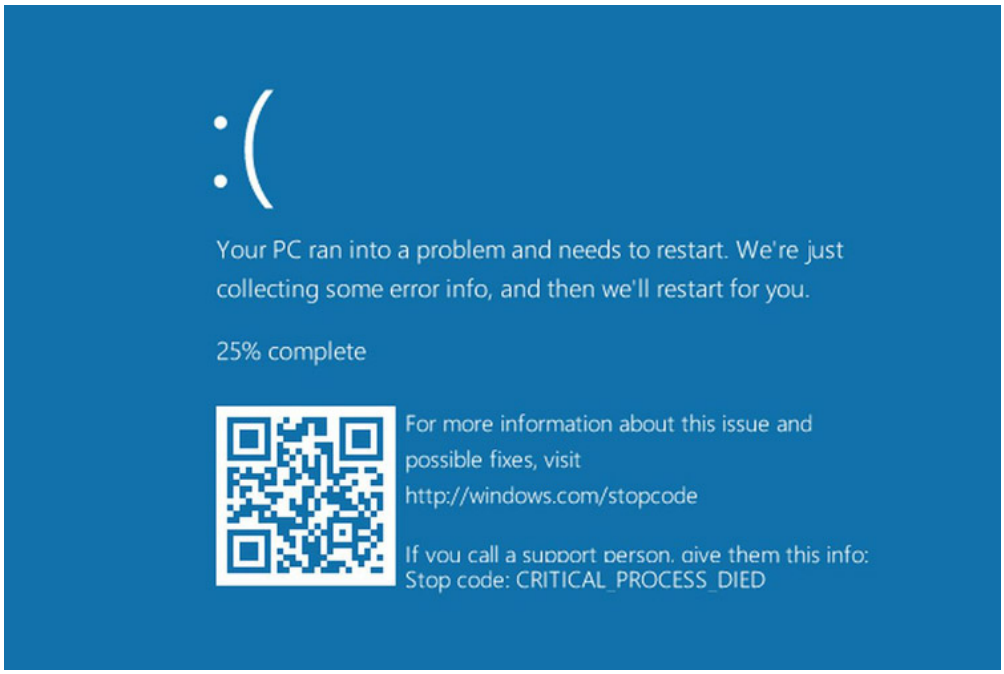

مایکروسافت روی ویندوز ۱۰ سرمایه‌گذاری زیادی کرده تا بتواند خاطره‌ی تلخ ویندوز ویستا و ۸ را از ذهن کاربران پاک کند. ویندوز ۱۰ شاید آخرین سیستم‌عامل اصلی مایکروسافت باشد و بعد از این تنها بروزرسانی‌های مختلف برای ویندوز ۱۰ منتشر شود. یکی از بروزرسانی‌های مهم تحت عنوان بروزرسانی سالیانه، در فصل تابستان منتشر خواهد شد.

گفته می‌شود یکی از امکانات ویژه‌ی این بروزرسانی، اضافه شدن کیوآر کد به صفحه‌ی آبی مرگ ویندوز ۱۰ است. ردموندی‌ها پیش‌تر جزئیات زیادی از کرش‌کردن ویندوز ۱۰ را حذف کرده و با چهره‌ی یک شخص اخمو جایگزین کرده بودند. حالا قرار است در بروزرسانی سالیانه، امکان استفاده از QR کد فراهم شود.

مایکروسافت با استفاده از کیوآر کد می‌تواند در تشخیص خطاها و کدهای مشکل‌دار صفحه‌ی آبی مرگ، به متخصصان کمک کند. کاربران ویندوز ۱۰ خیلی سریع می‌توانند کدها را اسکن کرده و مقالات و راه‌حل‌های مناسب را پیدا کنند. معمولا تشخیص علل نمایش صفحه‌ی آبی مرگ ساده نیست و نحوه‌ی شناسایی و برطرف کردن مشکل پیچیده‌تر از تصور شما است. اما با استفاده از ابزار جدید مایکروسافت، کاربران ویندوز ۱۰ می‌توانند هر کدام از مشکلات سیستم را خودشان عیب‌یابی کنند.

منبع:زومیت

چگونه فایل‌های Word را به صورت PDF ذخیره کنیم؟!

با آموزش دیگری از مجموعه آموزش های استوار آی تی در خدمت شما هستیم. هرگاه بخواهیم فایلی را ذخیره کنیم که بعدا بتوانیم به راحتی آن را مشاهده کرده و یا اینکه در اینترنت به اشتراک بگذاریم، فایل‌های PDF، مناسب‌ترین گزینه برای ما هستند. این پسوند، به کاربران اجازه می‌دهد تا اسناد خود را بدون دست‌خوردگی و قالبی دل خواه ذخیره کنند و به سایر کاربران نیز امکان می‌دهد تا این فایل را به راحتی در هر سیستمی اجرا کرده و مشاهده نمایند. به همین دلیل، ذخیره نسخه‌های نهایی فایل‌های ورد شما به صورت PDF می‌تواند یکی از بهترین ایده‌های موجود باشد.

در اینجا، نشان می‌دهیم که چه گونه می‌توان در نرم‌افزار Word ورژن‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۳، اسناد را به صورت PDF ذخیره کرد.

ذخیره فایل Word با پسوند PDF در نرم‌افزار Word2010

۱- مطلب و یا سند خود را تهیه کنید.

۲- بر روی گزینه File کلیک کرده و سپس گزینه Save As را انتخاب کنید.

۳- نامی برای فایل خود انتخاب نمایید. دقت کنید نامی که انتخاب می‌کنید آسان و قابل فهم باشد، انتخاب نامی با استفاده از اعداد و یا حروف نامشخص، شانس شما را برای باز کردن این فایل در آینده کم می‌کند یا حتی ممکن است، هنگام ارسال آن از طریق ایمیل شما را به زحمت بیندازد.

۴- گزینه Save as a Type را انتخاب کرده و سپس گزینه PDF را انتخاب نمایید.

۵- همچنین از گزینه Standard می‌توانید برای پرینت و یا نشر در اینترنت و یا از گزینه Minimum فقط جهت نشر در اینترنت استفاده کنید.

۶- بر روی گزینه Save کلیک کنید.

ذخیره فایل Word به صورت PDF در نرم‌افزار Word 2013

۱- مطلب و یا سندی که بخواهید در آینده از آن پرینت بگیرید، تهیه کنید.

۲- گزینه File و سپس Export را انتخاب کنید.

۳- از منوی بازشده، گزینه Create PDF/XPS را برگزینید.

۴- گزینه Publish را انتخاب کنید.

نرم افزار ورد، یک فایل PDF را از فایل اصلی شما ایجاد کرده و به طور پیش‌فرض با همان اسم قبلی، در فولدر فعلی ذخیره می‌کند.

مواردی که به در هنگام ایجاد فایل PDF باید به خاطر بسپارید:

۱- عدم قابلیت ویرایش فایل

فایل ایجادشده، قابلیت ویرایش و ادیت مجدد را نخواهد داشت. آن هم به این دلیل که فایل ایجادشده، در واقع نوعی طرح و عکس از فایل اصلی شماست. پس معمولا زمانی فایل PDF را ذخیره کنید که ویرایش نسخه نهایی آن به پایان رسیده است. به این ترتیب ویرایش مجدد این فایل بسیار سخت خواهد بود. پس بهتر است، قبل از تبدیل فایل اصلی خود به فرمت PDF، دقیقا آن چیزی را که می‌خواهید ایجاد کرده و تمام ایرادات را بر طرف کنید.

۲- ساده‌ترین راه ویرایش

ساده‌ترین راه ویرایش یک فایل PDF، ویرایش و ادیت فایل اصلی ورد و سپس ذخیره مجدد آن با پسوند PDF است. شما می‌توانید از یک اسم شبیه استفاده کرده و هنگام ذخیره، تنها فایل جدید را با فایل قدیمی جایگزین کنید. اگر فایل قدیمی را در فضای اینترنت آپلود کردید، می‌توانید به راحتی فایل جدید را با آن جایگزین کنید.

۳- باز کردن فایل PDF و تبدیل آن به فایل Word

برای انجام این کار در مایکروسافت ورد ۲۰۱۳، ابتدا گزینه File و سپس گزینه open را انتخاب نمایید و فایل PDF مورد نظر را باز کنید. در اینجا فایل مورد نظر باید به پسوند ورد تبدیل‌شده و تمامی متون و عکس‌های موجود در فایل به راحتی باز شود. البته احتمال دارد که برخی ویژگی‌های این نوع فرمت غیرفعال باشد که باید برای فعال شدن و درست کار کردن آن، برخی تنظیمات اعمال شود.

۴- اطمینان از فرمت صحیح فایل PDF قبل از ارسال

دقت کنید که تمامی موارد مربوط به قالب‌بندی فایل و یا مشکلات موجود در خصوص فضاهای خالی بین کلمات و… رفع شده باشد. فایل نهایی باید کاملا شبیه فایل اصلی شما باشد.

منبع:http://www.ostovarit.com/single/article/795/چگونه%۲۰فایل‌های%۲۰Word%۲۰را%۲۰به%۲۰صورت%۲۰PDF%۲۰ذخیره%۲۰کنیم؟!

خرید اینترنتی: چرا، کجا، کی و چگونه؟

بسیاری از دارندگان وب سایت های فروشگاهی برای توجیه شروع فعالیت اقتصادی خود، یک یا حداکثر دو دلیل موجه دارند. برخی تعداد زیاد درخواست یک محصول را دلیل راه اندازی می دانند، برخی اطلاعات خوبی از سن و جنسیت مشتریان بالقوه خود دارند و تصور می کنند می توانند بر اساس آن اطلاعات پیشنهادهای خوبی به مشتری بدهند و … ولی هیچکدام اطلاعات و آمار دقیق برای راه اندازی فروشگاه اینترنتی ندارند.

به گزارش **پایگاه خبری فناوری اطلاعات استوار به نقل از برسام**، یک فروشگاه اینترنتی باید بتواند اطلاعات درست و کاملی داشته باشد. باید بداند یک خریدار دوست دارد چرا، کجا، کی و چگونه خرید کند. اگر حتی یکی از این موارد را برای خود به طور کامل و دقیق نتوانید جواب دهید پیشنهاد می کنیم اصلا منتظر نتیجه نباشید!

مانند گذشته ها نیست که به راحتی محصول خوش قیمتی پیدا کنید و با هزینه کم، فروشگاهی راه اندازی کنید و در نهایت هم رقیب جدی نداشته باشید. امروزه هر کس اراده ای برای خرید می کند، بلافاصله روش های مختلف برای خرید پیش روی خود می بیند. در محل کار، در حال پیاده روی، در فروشگاه های بزرگ، در اینترنت و بوسیله موبایل، کامپیوتر، ایکس باکس و … بدون کمترین دغدغه بهترین مکان برای خرید محصول خود را انتخاب می کند. رقابت در این تجارت هر روز بیشتر و پیچیده تر می شود و البته در صورت برداشتن قدم های درست، جذابیت و نتایج بسیار مطلوب تری نسبت به گذشته دارد.

یک از اشتباه هایی که فروشنده ها می کنند این است که هیچوقت خود را جای خریدار نمی گذارند. اصلا نمی دانند مشتری چه مراحلی را برای خرید از فروشگاه اینترنتی طی می کند تا به نتیجه نهایی برسد. باید به عنوان مدیر یک فروشگاه اینترنتی در هر لحظه از فعالیت و بروز رسانی سایت، بداند که مشتری نسبت به آن تغییرات چه واکنشی خواهد داشت. باید بدانید که مشتری در هنگام خرید در کدام بخش ها فرود می آید، به چه موانع و انتخاب هایی می رسد و شما اگر جای او بودید در هر کدام از این مراحل چه تصمیمی می گرفتید.

مشتری شما کیست؟

حتما این اطلاعات را از مشتری خود با ترفند های مناسب بدست آورید:

- سن
- جنسیت
- وضعیت تاهل
- میزان یا درجه درآمد
- میزان تحصیلات
- محل زندگی
- شغل

بسیاری از این اطلاعات در مراحل اولیه خرید می تواند بدست آید. برای تکمیل پروفایل مشتری خود می توانید با او تماس بگیرید و به سادگی از وی کسب اطلاع کنید.

زمانی که با وی تماس گرفته می شود اگر افراد آموزش دیده ای داشته باشید، مشتری با رضایت کامل این اطلاعات را نیز در اختیار شما می گذارد:

- فعالیت فعلی
- علاقمندی ها

مشتری چه چیزی نیاز دارد از محصول بداند؟

مشتری ها یک سری اطلاعات پایه از محصول باید بدانند. اتفاقا اگر به دنبال خرید اینترنتی است، شاید اطلاعات جزئی تر و دقیقتری نیاز دارد. در حقیقت او به دنبال آن است که کمبود مشاهده مستقیم محصول را با موارد دیگر تا حد امکان پر نماید. این موارد حتما به بهترین وجه ممکن به او باید داده شود:

- ظاهر آن چگونه است
- چگونه کار می کند
- ابعاد آن چیست
- چه رنگ هایی دارد
- امکانات آن چیست
- قیمت آن چقدر است
- آیا گارانتی دارد
- مدت زمان مصرف آن چقدر است
- مشخصات آن چیست

البته این سوالات برای محصولات مختلف تغییراتی نیز دارد. به هر حال شما باید سعی کنید تمام پرسش های ممکن مشتری در مورد محصول را حدس زده و جواب آنها را بدهید.

چرا باید از شما خرید کند؟

این شاید اصلی ترین سوالی باشد که باید حتما از خودتان سوال کنید. خیلی از مواقع انتظار داریم مشتری با دیدن بنر و اسلایدر زیبای شما در سایت، با خود فکر کند که چقدر این محصول خوب است و چرا من آنرا ندارم و اتفاقا چقدر پولدار هستم که بدون فکر و مکث، خیلی سریع روی آن کلیک کرده و سریع پرداخت می کنم!

تا زمانی که نتوانید به جای مشتری نشسته و دلیل خرید محصول را بیابید نمی توانید موفق شوید. اتفاقا جای تعجب دارد که چرا مدیران وب سایت های اینترنتی بدون بررسی هیچکدام از این موارد، نظریات خود را کاملا حرفه ای دانسته و شکی نمی کند که شاید مشتری نظری متفاوت با او داشته باشد و در نهایت شکست می خورد و باز هم همان روند را تکرار می کنند!

چرا باید مشتری محصول شما را بخرد:

- نیاز آنی و فوری مشتری را برآورده می کنید
- نیاز دائمی و متناوب مشتری را برآورده می کنید
- نماینده انحصار محصول یا برند خاصی هستید
- محصولی است کاملا جذاب و جالب
- کمترین قیمتی است که مشتری جستجو کرده است
- هزینه های اضافی مانند پست و مالیات ندارد
- ویژگی های برگشت محصول منحصر به فردی دارد
- کیفیت محصولات در بالاترین سطح قرار دارد

و چیزهایی از این قبیل… یک مدیر فروش حتما باید وجه تمایز خود با دیگر فروشگاه ها را حداقل در یکی از موارد ذکر شده بیابد تا مطمئن شود، محصول او برای قشری خاص حداقل فروش را خواهد داشت.

در مورد محصول چطور تحقیق می کند؟

تا ۱۵ سال پیش برای بررسی چیزی که قصد خرید داشتید حتما باید به فروشگاه می رفتید و یا از روی مجله ها یا روزنامه ها آنها را دیده و در مورد آنها می خواندید. امروزه روش های بررسی و تحقیق در مورد یک محصول بسیار متنوع تر شده است. می توانید در اتوبوس، روی تخت خواب یا داخل وب سایت ها همه کارها را انجام دهید.

با شنیدن اولین کلمه، سریعا به سراغ گوگل می روید یا برای خرید بدون دردسر به آمازون سر می زنید.

خیلی ها از طریق ایمیل خود با یک محصول آشنا می شوند و پس از خواندن در مورد آن محصول، باز به سراغ اینترنت رفته و گوگل و آمازون را باز می کند.

بسیاری دوست دارند از زبان دیگران بشنوند. به سراغ فروم ها رفته و نظر دیگران را در مورد آن محصول می شنوند. البته همیشه نمی توان این کار را انجام داد. اگر وسط خیابان هستید و باید بین دو مارک از یک محصول سریعا یک مورد را انتخاب کنید، نمی توانید وارد فروم شده و با خیال راحت به صحبت های ضد و نقیض دیگران گوش کنید!

همه اینها را به این خاطر گفتیم که بدانید هر قشری، در هر مکان و شرایطی روش های خود را برای مطالعه و بررسی محصول مورد نظر خود بر می گزیند. شما به عنوان فروشنده باید اینها را بدانید.

- جستجو بر اساس تصویر محصول یا نگاه کردن به مشخصات و امکانات آن
- مطالعه وبلاگ ها، سایت های مقایسه محصول و شبکه های اجتماعی
- مطالعه بررسی ها یا سوال کرد از دوستان و اطرافیان
- جستجو در برند ها و محصولات مشابه
- جستجو در مورد قیمت آن در وب سایت ها، منابع مختلف و حراجی ها

باید سعی کنید در همه این مکان ها یافت شوید! باید بر طبق اولویت های خود و هزینه ها، سعی کنید به مرور در تمامی این بخش ها فعالیت داشته و تلاش کنید با حضور در این بخش ها با فضاهای تجاری، مراجعه کنند گان و فروشندگان آشنا شده و در آنها نفوذ پیدا کنید.

این موارد نیاز اصلی دارندگان وب سایت های فروشگاهی یا افرادی که قصد راه اندازی چنین فعالیتی هستند، می باشد. اینکه فروشنده بداند یک خریدار دوست دارد چرا، کجا، کی و چگونه خرید کند، بسیار مهم بوده و مطمئنا اثرات بسیار زیادی در موفقیت یا عدم موفقیت یک فروشگاه اینترنتی داشته باشد. پس پیشنهاد می کنیم اگر شما هم از مخاطبین اصلی ما در این مقاله هستید، یک فرم طراحی کرده و برای هر محصول تمام پرسش هایی که مطرح کردیم را پر کنید و این فرم را برای هر محصول جدیدی که قصد فروش آن در وب سایت خود دارید نیز پر کنید.

منبع:http://www.ostovarit.com/single/article/874/خرید%۲۰اینترنتی:%۲۰چرا،%۲۰کجا،%۲۰کی%۲۰و%۲۰چگونه

چرا لپ تاپ داغ می کند؟

چرا لپ تاپ ها گاه بیش از حد گرم می شوند؟ علت داغ شدن لپ تاپ چیست؟ آیا ایجاد حرارت زیاد توسط لپ تاپ باعث بروز مشکلاتی برای دستگاه می شود؟

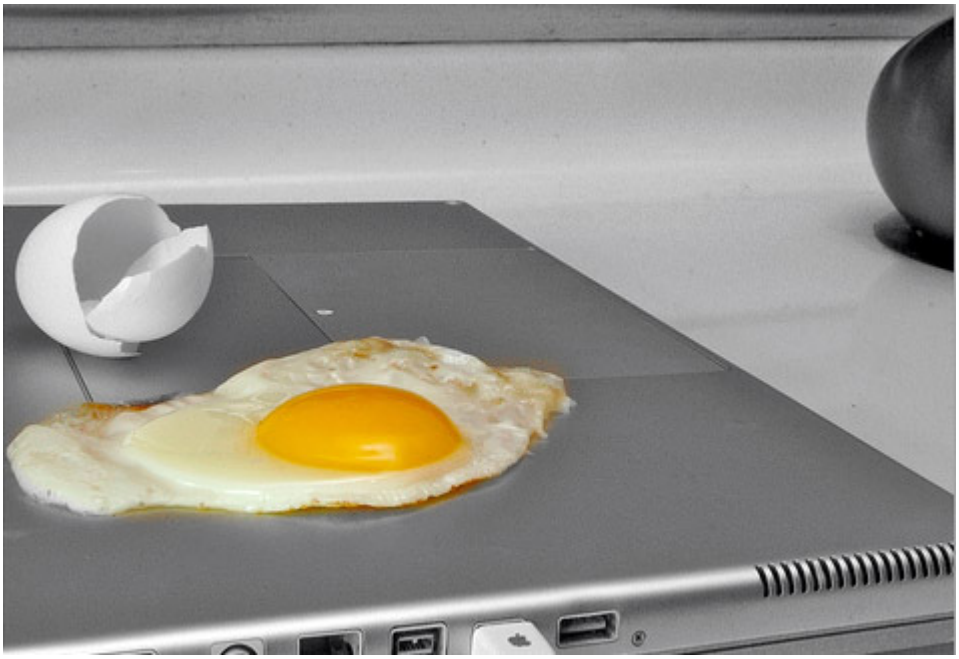

چه کنیم که اصلا لپ تاپمان حرارت زیادی ایجاد نکند؟

اینها سوالاتی هستند که مطمئنا تمام کاربران لپ تاپ با آن مواجه بوده یا هستند. این موضوع با توجه به رشد قیمت این کالا اهمیت بیشتری نزد کاربران یافته و به همین دلیل کاربران این کالای

پرکاربرد همواره به دنبال روش هایی برای کاهش حرارت یا استفاده از روش هایی برای کاهش خسارات ناشی از گرمای بیش از حد لپ تاپ هستند.

از استفاده از دستگاه های جانبی نظیر فن های خنک کننده یا cool padها که بگذریم، برخی از شرکت های تولیدکننده از قطعاتی نظیر مادربوردهایی با قابلیت ایجاد گرمای کمتر یا حتی خنک کنندگی سیستم استفاده می کنند که البته لپ تاپ های این چنین بسیار گران قیمت هستند. به همین دلیل توجه به نکاتی برای کاهش دمای دستگاه می تواند کمک بزرگی به کاربران باشد؛ نکاتی که در این بخش ما به شما گوشزد می کنیم. اگر نگران سلامت لپ تاپتان هستید، این مطلب را بخوانید:

چرا لپ تاپ داغ می کند؟

حقیقت این است که گرمای لپ تاپ ناشی از فعالیت قطعات کامپیوتری نظیر مادربورد، کارت گرافیک و… است. این اتفاقی است که برای تمام کامپیوترهای همراه از کامپیوترهای رومیزی بزرگ گرفته تا لپ تاپ و تبلت رخ می دهد.

البته کامپیوترهای رومیزی شخصی به دلیل اینکه بزرگ هستند، فضای بیشتری برای هوای ورودی به فن و گردش آن در دستگاه دارند.

به همین دلیل گرمای پی سی ها به اندازه لپ تاپ ها به چشم نمی آید. در مورد لپ تاپ ها اما علت اصلی اندازه آنها نیست. کوچک بودن آنها به این معناست که تمام قطعات باید فشرده تر شوند و در این مکان کوچک، فضای کمی برای جریان هوا وجود دارد.

به بیان ساده، مشکل داغ شدن بیش از حد به دو دلیل در لپ تاپ ها رایج تر از دسک تاپ ها است. اول، از آنجا که لپ تاپ ها کوچک تر از دسک تاپ ها هستند، قطعات الکترونیکی آنها از چیدمان فشرده تری برخوردارند و فاصله کمتری نسبت به یکدیگر دارند.

به دلیل نزدیکی بیش از حد و همچنین از آنجا که بدنه یک لپ تاپ بسیار باریک است، فضای چندانی برای انتشار گرما وجود نخواهد داشت. موضوع بعدی به تغذیه برق مربوط می شود. هر چه لپ تاپ ها به پردازنده های قدرتمندتری مجهز می شوند و سیستم های عامل به قدرت پردازش بیشتری برای اجرای خود نیاز پیدا می کنند، گرمای بیشتری در داخل کیس تولید می شود.

البته تولید کنندگان لپ تاپ از این موضوع آگاه هستند و مکانیزم های گوناگونی در داخل محصولات خود تعبیه کرده اند تا این حرارت را دفع کنند. پنکه ها، حرارت گیرها و دریچه های هوا همگی برای خنک نگه داشتن یک لپ تاپ در هنگام کار تلاش می کند.

با این حال، گاهی اوقات این امکانات هنوز کافی نیستند. داغ شدن بیش از حد می تواند هنگامی که یک پنکه به طور صحیح کار نمی کند و یا در صورت بروز سایر معایب، روی دهد. در عین حال، گاهی اوقات این مشکل بیشتر به خطای کاربر مربوط می شود تا خود ماشین. بنابراین بهتر است راهکارهایی را به کار گیریم تا لپ تاپمان بیش از حد داغ نشود.

صدمات ناشی از حرارت زیاد لپ تاپ:

اکثر لپ تاپ های موجود در بازار و به ویژه نمونه های اولترا یا فوق باریک، دارای مادربوردهای بسیار ظریف و پیشرفته ای هستند که به گرما بسیار حساسند، به علت فشرده بودن قطعات در کنار یکدیگر در صورتی که یک قطعه آسیب ببیند، امکان آسیب دیدگی قطعات دیگر نیز بسیار وجود دارد.

همچنین از مهم ترین عوامل آسیب رسان به قطعات داخلی کامپیوتر از جمله مادربورد و کارت گرافیک آن بورد لپ تاپ ها، دمای قطعات داخلی سیستم است که با استفاده از چند سنسور اندازه گیری می شود. مشکل دیگری که ممکن است داغ شدن بیش از حد لپ تاپ ها برای کاربر ایجاد کنند آتش گرفتن دستگاه است. اتفاقی که بارها برای لپ تاپ ها افتاده است و شرکت های عرضه کننده نسبت به جمع آوری این لپ تاپ ها از سطح بازار هشدار داده اند.

بروز ایراداتی برای باتری و شارژر، آسیب دیدن صفحه نمایش و پرش های گاه و بی گاه، ایجاد سرو صدای زیاد و… نیز ناشی از گرم شدن بیش از حد لپ تاپ ها است. پس در این مورد وسواس زیادی به خرج دهید.

چگونه لپ تاپ را خنک نگه داریم؟

۱ از سلامت لپ تاپ خود مطمئن شوید: اطمینان از این موضوع که مکانیزم های خنک کنندگی لپ تاپ شما به خوبی کار می کنند، شما را تا حدود زیادی به اجتناب از مشکل داغ شدن بیش از حد لپ تاپ یا برطرف نمودن آن نزدیک می کند.

بنابراین، یکی از بهترین شیوه ها برای دور نگه داشتن لپ تاپ از داغ شدن بیش از حد، مراقبت از آن خواهد بود.اگر متوجه شدید که لپ تاپ شما حرارت زیادی تولید می کند و اگر پنکه آن را در فواصل زمانی کوتاه تری شروع به کار می کند، اولین کاری که باید انجام دهید مقداری نگهداری ابتدایی خواهد بود.

۲ پنکه های لپ تاپ خود را بررسی کنید: بهترین روش برای آنکه مطمئن شوید پنکه های لپ تاپ شما به طور صحیح کار می کنند، استفاده از یک نرم افزار تشخیصی است، زیرا پنکه ها در داخل بدنه لپ تاپ قرار گرفته اند و گاهی اوقات باز کردن بدنه یک لپ تاپ می تواند ضمانت آن را باطل کند.

به سایت تولیدکننده لپ تاپ خود رفته و ببینید که آیا یک ابزار تشخیصی عملکرد پنکه ها برای بارگذاری در آن وجود دارد یا خیر. اگر چنین ابزاری پیدا نکردید، می توانید ابزار مشابهی از یک فروشنده قابل اعتماد دیگر تهیه کنید.

۳ دریچه های هوا را تمیز کنید: اکثر لپ تاپ ها از جریان هوا برای کمک به خنک کردن خود استفاده می کنند. آنها در قسمت جلویی بدنه به منافذ ورودی هوا و در قسمت عقبی بدنه به دریچه های خروجی هوا مجهز هستند. گرد و غبار یا سایر مواد می توانند این دریچه ها را مسدود و جریان هوا را مختل کند.

احتمالا آسان ترین راه برای تمیز کردن دریچه ها این است که هوا فشرده را به داخل آنها دمید. برای انجام این کار محصولات هوای فشرده را در هر فروشگاه تجهیزات دفتری می توان یافت. همچنین می توان دریچه ها را با یک پارچه نمناک (نه خیس) تمیز کرد.

۴ تنظیمات بایوس لپ تاپ خود را بررسی کنید: تنظیمات نرم افزاری وجود دارند که به کامپیوتر می گویند چه درجه حرارتی بیش از حد داغ است و پنکه ها باید در چه دمایی فعال شوند.

۵ استفاده از پایه های خنک کننده لپ تاپ: یکی از روش های کاهش دمای لپ تاپ استفاده از پایه لپ تاپ است که مقداری فاصله بین قسمت تحتانی لپ تاپ و سطحی که در حال استفاده از آن هستیم به وجود می آورد. این وضعیت اساسا فضایی ایجاد می کند که حرارت می تواند از طریق آن دفع شود.

یک پایه معمولا نوعی سطح باریک و تخت با پایه های کوتاه است و می

توان آن را روی پاهای خود یا میز کار قرار داد. با یک یا دو اینچ هوا در زیر لپ تاپ، حرارت می تواند به آسانی منتشر شود و جریان هوای دریچه های خنک کننده کاملا آزاد خواهد بود. گاهی اوقات، یک پایه می تواند از مواد خاصی نظیر آلومینیوم ساخته شده باشد که همانند یک حرارت گیر عمل می کند. این ابزار به طور فعالی گرما را از لپ تاپ جذب کرده و به خنک ماندن آن بیشتر کمک می کند.

۶ استفاده از وسایل کمکی به جای پایه لپ تاپ: در حالی که می توان یکی از این ابزارهای خنک کنندگی را در هر فروشگاه تجهیزات الکترونیکی خریداری کرد، وسایلی نیز در منزل یا محل کار وجود دارند که می توانند به عنوان کمکی برای کاهش دمای لپ تاپ مورد استفاده قرار گیرند.

یک میز پیک نیک کوچک می تواند به عنوان یک پایه لپ تاپ عمل کند. حتی یک سینی مشبک فر (که معمولا برای پخت شیرینی مورد استفاده قرار می گیرد) نیز می تواند به عنوان یک پایه لپ تاپ مناسب به کار گرفته شود.

۷ از نرم افزارهای نظارت بر دمای لپ تاپ استفاده کنید: این نرم افزار علاوه بر نمایش سنسورها امکان تغییر فرکانس CPU و تغییر سرعت فن دستگاه را به منظور خنک سازی بیشتر فراهم می کند. سنسورهای نمایش داده شده با توجه به مادربورد ممکن است متفاوت باشد، اما در کل این نرم افزارها اطلاعاتی به کاربر می دهند که وضعیت لپ تاپ را برای وی مشخص می کنند.

۸ برق مصرفی دستگاه را تنظیم کنید: این تنظیم به سیستم می گوید که فقط از برقی که درخواست شده استفاده کند. اگر نیاز دارید که از لپ تاپ برای بازی کردن یا کارهای سخت تر استفاده کنید، ترجیحا از سرعت پردازش بالا استفاده کنید. به عبارت دیگر ضروری است که تنظیمات روی حداکثر کارایی صورت بگیرد.

۹ سعی کنید لپ تاپ را در شرایط آب و هوایی بسیار گرم قرار ندهید: در محیط هایی از کامپیوتر استفاده کنید که هوای خنک وجود داشته باشد.

کامپیوترها همانند بیشتر مردم هستند که در محیط دارای هوای خنک خیلی بهتر کار می کنند. بیشتر اطاق های سرور یا مراکز دیتا در دمای ۷۰ درجه یا پایین تر کار می کنند. بنابراین چه در منزل و چه در محل کار از درجه حرارت ایده آل استفاده کنید.

۱۰ در مواقع غیر ضروری لپ تاپ را خاموش کنید: هر وقت به کامپیوتر نیاز ندارید، بهتر است آن را خاموش کنید، مخصوصا زمانی که در منزل نیستید، زیرا ممکن است پس از مراجعه با لپ تاپ آتش گرفته روبه رو شوید.

درجه حرارت داخلی لپ تاپ قدیمی پس از یک ساعت فعالیت ۱۸۱ درجه فارنهایت برابر با ۸۳ درجه سلسیوس و خیلی بالا و خطرناک است که با استفاده از دستگاه خنک کننده لپ تاپ به ۱۰۶ درجه فارنهایت یا ۴۱ درجه سلسیوس می رسد، یعنی یک اختلاف ۴۱ درصدی که حرارت اطاق تا ۶۸ درجه پایین می آورد.

منبع: دنیای اقتصاد